

смѣтамъ, че малучкахъ находишето на подземното езеро. Веднага на югъ отъ стария митниченъ постъ до Стамболово, пѣтътъ за Горно-Райково слиза въ една обширна хлѣтнаина по билото на северната Родопска верига. Това мѣсто носи името „Сухитѣ лжки“. Народътъ нарича „лжки“ само мѣстности съ буйна растителностъ, (предимно ливади и пасбища). „Сухитѣ лжки“ тукъ сж потънали въ буенъ лесъ, при това откриватъ сжщо и тучни пасбища. А по цѣлата тази обширна хлѣтнаина нѣма никжде никакъвъ изворъ! Тайнствено и глухо е тукъ и земята кжнти подъ стѣпкитѣ на конетѣ. По тази хлѣтнаина падатъ дълбоки снѣгове, които на пролѣтъ не образуватъ на никжде порои, Цѣлата хлѣтнаина е отъ карстова формация. Тя се намира на близо две хиляди метра надъ морското ниво. Южно подъ нея лежи котловината на Горнйо и Долно Райково, въ която бликатъ три много голѣми (цѣли езерца) карстови извори. А на изтокъ хлѣтнатината се отсича много стрѣмно отъ клисурата на Дерекъой. И тукъ е голѣмиятъ изворъ „Хубча“, който се превръща на гейзсръ. Азъ смѣтамъ, че подземното езеро е подъ тѣзи „Сухи лжки“. Изъ него текатъ подземни рѣки на югъ къмъ Райково и на изтокъ къмъ Дерекъой. Но дѣното на това подземно езеро ще да е наведено къмъ изтокъ. И когато се препълни на пролѣтъ, тежестята на водитѣ пада къмъ Дерекъой, та изворътъ „Хубча“ се превръща въ фантастиченъ гейзсръ.